

E L E G I A

IN PRÆMATURUM OBITUM

Nobilissimi, & Maxima Spei Adolescentis

J O H A N N I S,

MARCHIONIS *de BLANCFORD.**Illustrissimi D U C I S*

D E M A R L B O R O U G H

FILII UNICI, mortui *Cantabrigie*, dum Literis
præclaram operam daret.

Die 20. Mense Februar.

HUC adfint Sacra, moestissima turba,
Sorores,
E gremio quarum raptus Alumnus
obit.

Non hic vulgares luctus, sed publica damna!
 Digna peregrinis Corda movere Plagis.
 Quæ tristis *Batavus*, tristis *Germania* sentit,
 Dum luctu oppressum mœret abesse Patrem.
 Visa quidem nobis animosi fata Parentis,
 Et iola audaci tela timenda manu.
 Nil Nati charo capiti læthale verendum.
 Quem Vigili fovit Docta Palæstra sinu.
 Crevit ubi sensim, qualis se subjicit alta
 Pinus, quæ nemori grande futura Decus.
 Et Martis dubii Memores dixere pericli
 En Pignus Superi quem superesse dabunt!
 O Hominum Spes fallaces, atque irrita Vota!
 Quam subito rapidi cuncta tulere Noti!
 En Tumulo fletur Raptus Crescentibus Annis,
 Mœstus ubi mavult se jacuisse Pater.
 At Tu, Dive Potens herbarum, artisque medendi,
 Docte salutifera ferre levamen ope.
 Te decuit tanto Vigilem succurrere Alumno,
 Sedibus & Sanctis hoc prohibere nefas.
 Jam Tibi quis suetos aris imponet honores?
 Ecquis suspendet Munera Sacra Tholis?
 Nobile quid Pectus Studiis formasse disertis?
 Quid largas juvit Spes superasse Patris?

Ingenioque inter tantum nituisse Sodales,
 Quam vulgus summo vincere honore datum.
 Non artes pacis, non Martis defuit ardor,
 Palladis & duplex verus Alumnus erat.
 Quid faciles dicam mores, animumque benignum,
 Ingenui qualem pectoris esse decet?
 At Tu, Magne Puer, non indeffetus obibis,
 Regius & voluit solvere Justa dolor.
 Vidimus *Albionis* Dominam Tua Fata gementem,
 Et Lachrimis Sacras immaduisse Genas.
 Et Nati memor erepti florente Juventa,
 Ah datur hic, inquit, nil superare diu!
 Ille sibi comitem Superum te poscit in Aula.
 Chare Puer, lateri & semper adesse suo.
 Felices ambo Elysiis, Regniisque beatis
 Posse frui, Morbus nil ubi Juris habet.
 Ponimus interea exuviis lachrimabile bustum,
 Nec deerunt lugubri Carmina mœsta sono.
 Fer Thura, & Caliam, & sudanti Balsama trunco,
 Et messis quicquid merit olentis Arabs.
 Sparge super Violas immortalesque Amaranthos,
 Et dic, Surgentis quanta Ruina Domus!
 Tum positum memori signetur Carmine Marmor,
 Qua refluo *Thamesis* gurgite volvit aquas.
Spes Britonum nuper, Thamesis, qui flevit
ademptas,
Marlboria lugeat Spes periisse Domus.

L O N D I N I.

Imprimebat *Richardus Janeway.* Anno 1703

ALBANY

NEW YORK

1852

1852

1852

1852

1852

1852

1852

